

VĚDA A ŠTĚSTÍ

Programovací partner: GK 25
Rodina hmoty (GK 18, 46, 48, 57)

Fyziologie: krev
Aminokyselina: alanin

STÍN 46 VÁŽNOST

VYVOLÁVAČ DEŠTĚ

Někdy je nejlepším způsobem, jak něco popsat, použít příběh. Tohle ve skutečnosti není ani tak příběh, jako popis pradávného archetypu. Hlavní postavou je vyvolávač deště, kouzelník, jehož jedinečným nadáním je schopnost ovlivnit místní počasí a přivolat pomocí kouzel déšť. Když v dávných dobách (na mnoha místech ještě i dnes) zažívala nějaká oblast delší sucho, místní obyvatelé poslali pro vyvolávače deště.

V našem příběhu je vyvolávačem deště starší muž, a když přijede do vesnice, nabízejí mu vesničané, cokoli jen bude potřebovat. Konec konců budoucí život vesničanů a jejich rodin závisí na jeho úspěchu. Bez deště nebude úroda a nebude co jíst. Avšak vyvolávač deště říká, že mu bude stačit jen chýše na spaní, kde by mohl být několik dní sám. Stařík dobře ví, že zvědaví vesničané sledují každý jeho krok, a tak si začne chystat svoje propriety: možná je to nějaký podivně vyhlížející nástroj nebo obětiny pro příslušné bohy. Někteří vyvolávači deště prostě jen tak zalezou do své chýše a čekají, přičemž očividně nedělají vůbec nic.

Pokud je to skutečný vyvolávač deště, po několika dnech se spustí déšť. Vesničané jej i jeho magické schopnosti zahrnují chválou. Jeho reputace roste, protože to vypadá, že všude, kam přijde, vždy přivolá déšť. Ovšem navzdory svému šířícímu se věhlasu má náš vyvolávač deště velké tajemství, které zná pouze on sám. Ví, že ve skutečnosti nemá nad počasím žádnou zvláštní moc. Jeho tajemstvím je, že odhalil své pravé vyšší poslání – je vyvolávačem deště a všude, kam přijde, náhodou začne pršet. On sám déšť nezpůsobuje; prostě se jen dokáže vyladit na místa, kde má začít pršet. Proto nemusí dělat nic jiného než se objevit tam, kam jej to právě táhne.

Tento jednoduchý příběh vystihuje vše, co je na GK 46 úžasného, a také obsahuje kvintesenci pravého významu celého tohoto díla. Uvnitř naší DNA se skrývá naše vyšší životní poslání, a když toto vyšší poslání odhalíme, duch boží Milosti se už o všechno postará.

Stínovým archetypem GK 46 je Vážnost. Vážnost je nejrozšířenější ze všech nemocí na naší planetě a je primární příčinou mnohého životního neštěstí. Když žijeme svůj život na základě tohoto stínu, stále si táhneme nad hlavou černý mrak. Zdá se nám, jako by přišlo vždy, když nechceme, protože jsme mimo synchronizaci s celkem. Jestliže se příliš zaměřujeme na budoucnost nebo na minulost, vytváříme si překážky. Vážnost si dělá starosti s tím, jaký je život právě teď, a přeje si, aby byl jiný. Vážnost nás odvádí od života i od lásky a nastoluje kontrolu a oddělenost.

GK 46 řídí náš vztah k fyzickému tělu. Je součástí skupiny kodonů zvané *Rodina hmoty*, která programuje vývojový proces inkarnace od bodu početí až do věku 21 let. Pokud jde o GK 46, ten se vztahuje k našemu prvnímu sedmiletému cyklu, v němž se do naší fyzické struktury vypalují všechny naše stínové vzorce – způsob držení těla, vzorce dýchání a náš vztah k fyzickému světu prostřednictvím hmatu. Dítěti trvá celých sedm let, než se plně inkarnuje ve fyzické rovině. Některé geny se během tohoto období zapínají a jiné geny se vypínají. Proto jsou všechny budoucí vzorce našeho fyzického zdraví určeny v prvních letech našeho života.

Náš budoucí život se utváří na základě frekvenčního pole těch, kteří jsou v průběhu tohoto období kolem nás, a jejich přístupu k životu, ať už jsou konkrétní fyzické okolnosti našeho života v té době jakékoli. Největším darem, který můžeme dítěti dát, je milující výchova, založená na úctě a fyzické blízkosti. To klade na rodiče velkou odpovědnost, protože jsou to právě oni – rodiče, opatrovníci nebo učitelé – kteří vytvářejí živoucí auru, do níž se dítě inkarnuje. Když se dítě prostřednictvím jejich fyzické aury naučí, že život je bezpečný a milující, tělo dítěte se uvolní do své přirozené vnitřní harmonie. Mnoho lidí si neuvědomuje, že bezpečně se potřebuje cítit právě tělo, ne mysl. Téměř všechny zdravotní problémy lze vystopovat zpětně až k prvotnímu období *viskování* *. Pokud máme trvalý zdravotní problém, pak v určitém okamžiku během našich prvních sedmi let přestalo mít naše tělo pocit bezpečí a někde uvnitř naší DNA se buď zapnul, nebo vypnul nějaký gen nebo soubor genů. Stín 46 Vážnost vyživují právě tyto rané fyziologické spoje. Pokud rodiče nedokážou věřit sami sobě, začnou brát život příliš vážně a přenášejí tuto frekvenci do aury dítěte.

Zatímco siddhi 46 nám umožní vstoupit do pole extáze, stín 46 vyžaduje, abychom žili v poli agónie. Na nízkých frekvencích žijeme tak, jako bychom byli ponořeni do hmoty bez přístupu k radosti a kráse ducha. Žijeme-li svůj život, aniž bychom znali či si vybavovali lásku z vyšších rovin, pak nám ani nezbyvá nic jiného než brát život až příliš vážně. Jsou dokonce tací, kteří berou příliš vážně i duchovní cestu. Mohou dosáhnout oslnivých úspěchů, ale přesto z jejich tváří poznáme, že postrádají pravé vnitřní vyzářování, pramenící z životní lehkosti a bezstarostnosti.

Jak jsme si řekli, stín 46 programuje způsob, jakým naše tělo cítí, na základě toho, jak vnímali svá těla naši rodiče. Pokud naši rodiče nebyli pevně zakotveni v duchu sebelásky, neměli jinou volbu než přenášet svou vážnost na nás, na děti. Rodičovství na nízké frekvenci vždy zahrnuje podmiňování prostřednictvím kontroly, ať už vědomé nebo nevědomé. Chceme po našich dětech, aby byly šťastné, ale sami nevíme, jak být šťastní. Svoboda a spontánnost našich dětí nám jen neustále připomínají hloubku našeho vlastního podmiňování a neštěstí. To je jeden z důvodů, proč moderním rodičům připadá, že je těžké být rodičem; zapomněli, jak být šťastný hluboko uvnitř svého těla. Ve skutečnosti zapomněli, jak si hrát.

Recept na báječný život je tak jednoduchý: kráčet s lehkostí a nedělat si starosti. Život nás zavede tam, kam chce, abychom došli. Ale lidé mají tendenci žít ve své mysli, ne v přítomném okamžiku; a naše mysl žije jen v čase. Jsme geneticky naprogramováni, abychom byli příliš vážní, kvůli párování stínu 46 se stínem 25 zvaným Stažení, jehož potlačující podobou je nevědomost. Nevědomost není požehnáním, jak se tvrdí. Nevědomost projevujeme jen tehdy, když bereme život příliš vážně. Nedůvěřujeme životu a snažíme se převzít vědomou kontrolu nad událostmi, které se nám dějí. Právě naše neznalost toho, jak snadný život doopravdy je, nám brání radovat se z plodů daru 46, které jsou – jak se dozvíme – rozmanité.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 46 – FRIGIDITA

Všechny potlačující povahy jsou tak či onak ve stavu *zamrznutí* **. Označení frigidita zde není použito ani tak v sexuálním slova smyslu, ale v mnohem širším kontextu jako zamrznutí lidské smyslnosti. Tito lidé se před životem schovávají ze strachu z vlastního těla. Pokud se nám nelíbí naše tělo, naše životní energie zhořkne. Takoví lidé ztrácejí kontakt se šťastností života. To se promítá do jejich životního stylu a oblečení a projevuje se zejména ve strhaném výrazu jejich tváře, prozrazujícím strach. Když si takoví lidé začnou užívat krásu bytí v těle, přestanou si dělat starosti s tím, jak vypadají, začne se v nich uvolňovat vnitřní teplo, které bylo pohřbeno hluboko uvnitř, a celá jejich bytost začne roztávat.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 46 – LEHKOVÁŽNOST

Lehkovážnost je přílišná reakce na vážnost. Tito lidé předstírají, že si opravdu užívají života, a navenek vypadají, že nic neberou vážně. Pokud ale nahlédneme pod povrch této osoby, brzy zjistíme, že je ve skutečnosti velmi emocionálně reaktivní a skrývá obrovské množství hněvu. Dříve nebo později tento hněv vybuchne, protože tito lidé si zakládají na tom, že jsou vnímáni jako veselí, bezstarostní a bodří. Pokud se jejich fasáda rozpadne, obvykle když je k nim někdo upřímný, ukáže se, jak smrtelně vážně ve skutečnosti život berou. Lehkovážnost je vzorec, který utíká před pravdou, a tito lidé jej obvykle odrážejí ve svých vztazích, které jsou většinou krátkodobé a čtené.

DAR 46 RADOST

NA ČEM ZÁLEŽÍ A NEZÁLEŽÍ

Uniknout nízké frekvenci vážnosti si žádá jednu jedinou kvalitu – přijetí. Přijetí, dar 25, je programovacím partnerem daru 46 Radosti. Tyto dva dary vyrůstají vzájemně jeden z druhého. Aby bylo možno přijmout něco o sobě, musíme nejprve vystoupit z vlastní nevědomosti a přiznat si ji. Toto přijetí naší bytost obohacuje, což vede k Radosti. Radost je pocit svobody, který se rodí z naší vděčnosti za to, že jsme naživu. Tento dar má schopnost *cítit* se naživu v říší hmoty.

Je zajímavé, že anglické slovo označující *hmotu* (angl. *matter*) se objevuje ve frázích, které znamenají: *na tom záleží* nebo *na tom nezáleží* (angl. *it matters* nebo *it doesn't matter*), protože přesně na tomto je dar Radost založen – na pochopení, že skutečně nezáleží na ničem kromě života a lásky. Proto se na vyšší frekvenci může Rodina hmoty (*Codon Ring of Matter*) nazývat *Rodina Na tom nezáleží* (*Codon Ring of No Matter*)! Na vyšších frekvencích se náš životní postoj v mnohém odlehčuje. Přijímáme své životní okolnosti, ať jsou jakékoli, a uznáváme je jako součást milosti. Jinými slovy, když nám život něco předvede a my to vezmeme na vědomí a propustíme, máme více energie k tomu, abychom se mohli radovat. Pochopení tohoto genového klíče je stěžejní pro pochopení jádra všech šedesáti čtyř genových klíčů. K této transmisi je potřeba přistupovat s lehkostí, aby se mocí svého kouzla vlichotila do labyrintu naší DNA. Pokud ji nebereme příliš vážně a zůstáváme s otevřeným srdcem a myslí, můžeme vnímat, jak se radost šíří dále a hlouběji do našeho života.

Každý ze šedesáti čtyř darů představuje odlišný typ génia. Lidé s darem 46 ve svém hologenetickém profilu se pohybují po světě s neuvěřitelnou lehkostí. Jejich génius se vyznačuje tím, že jsou vždy ve správný čas na správném místě, a ostatní je často vidí jako dítky štěstěny. Avšak jen velmi málo lidí opravdu chápe, co je štěstí. Stejně jako u vyvoláče deště v našem předchozím příběhu je štěstí to, co se stane, když přestaneme zasahovat do života. Když nám přeje štěstí, příroda nám chce sdělit, že jsme v souladu s celkem. Dar 46 je také darem šťastné náhody, jež umožňuje, aby k nám štěstí přišlo samo od sebe, ale i tak k tomu může dojít jen tehdy, když se náš postoj odlehčí a zbaví lpění.

Když potkáme člověka, jehož frekvence se zvýšila na úroveň daru, vidíme, že má v sobě vždy něco pozoruhodného. V případě daru 46 jsou tito lidé obdařeni výjimečnou schopností pustit minulost a surfovat na vlně přítomného okamžiku. Jedná se o typ lidí, kteří životem proplouvají bez starostí, což jim dodává silnou magnetickou přitažlivost. Na hluboce fyzické úrovni působí, jakoby v nich byl život ještě umocněn, což dále zvyšuje jejich tajemné kouzlo. Především však v sobě mají poddajnost a smyslnost. Energie radosti má své kořeny v hluboké smyslnosti, která pramení z toho, že se tito lidé ve svém těle cítí velmi příjemně. Tento pocit nemá nic společného s tím, jak vypadají – mohou být tlustí, hubení, oškliví nebo krásní - ale pramení z toho, že nade vše na světě milují život.

GK 46 v sobě také obsahuje zárodek materiálního úspěchu a neúspěchu. Jeho tak žádané tajemství je založeno na principu synchronicity – zákona, který spojuje dohromady všechny objekty volně se pohybující v prostoru a čase. *Volně se pohybující* zde znamená přijímající sama sebe. Když se životem pohybujeme volně, s radostí a otevřeností, vše, co se děje, je správné. Není důležité, zda člověk v danou chvíli chápe, proč se to děje. Úspěch lze jasně pochopit pouze při zpětném pohledu. Pokud náš postoj zůstane otevřený a přijímající, uvidíme, že vesmír pracuje v náš prospěch. Řekněme například, že polovinu svého života trénujete, abyste vyhráli zlatou medaili na olympijských hrách, a den předtím onemocníte a nemůžete soutěžit. Zamilujete se do sestry v nemocnici, oženíte se s ní a žijete šťastně až do smrti. Vtip je v tom, že kdybyste nepřišli o zlatou medaili, možná byste neodhalili skutečný smysl svého života. Na úrovni daru přehodnocujeme všechny standardní definice úspěchu a neúspěchu.

Synchronicita je energetické pole přístupné naprosto každému, ať už máme GK 46 ve svém profilu či ne. Jedinou podmínkou pro proniknutí do synchronicity je radost. Jinými slovy, musíme zůstat otevření všem překvapením, odpoutat se od všech svých očekávání a důvěřovat v sílu, která je mimo naši kontrolu. Radost vyvolává milost. Jde především o to, pořádně si vychutnávat svou jízdu životem. To neznamena, že bychom neměli mít v životě žádné cíle nebo že kvůli tomu skončíme jako ztroskotanci bez životního směřování. Znamená to, že se držíme svých cílů natolik lehce, abychom je mohli v případě potřeby kdykoli opustit. Chceme-li naplnit v životě své sny, musíme mít na paměti jednu věc: přestat brát všechno tak vážně!

SIDDHI 46 EXTÁZE

ORGASMICKÝ VNITŘNÍ SVĚT

Siddhi 46 je jedním z těch siddhi, které je opravdu náročné převést do slov. Extáze není slovo, kterým by většina lidí popsala sebe a svůj život. Ale právě tento blok na mentální úrovni nás udržuje na frekvenci, jež má k extázi hodně daleko. Tento mechanismus se týká všech slov, která vyjadřují šedesát čtyři siddhi. Pokud dokážeme otevřít své srdce, abychom přijímali frekvence, které tato slova zastupují, začnou si nás tyto frekvence samy vyhledávat. Siddhické stavy jsou záležitostí magnetismu. Musíme se nejdříve dostatečně rozšířit, abychom se stali jedním pólem energetického pole – at' už záporným, či přitahujícím prvkem. Přesně to jsme my lidé – satelitní talíře pro příjem vesmírných frekvencí. Pokud jsme schopni dostatečně rozšířit své vědomí, nejvyšší frekvence do nás skutečně sestoupí.

Extáze je nejvyšší frekvencí GK 46 a vyskytuje se pouze v srdci. Ve skutečnosti je pravou přirozeností lidstva. Na této úrovni vědomí, která je už mimo všechny úrovně, je extatické uvědomění vlastní pravé přirozenosti tak silné, že umlčí naši mysl v okamžiku, kdy už jí není zapotřebí. Možná si říkáte, že je nemožné, aby *normální* člověk žil ve stavu extáze a zároveň fungoval v našem světě. To ale vůbec není pravda. Extáze je naším přirozeným stavem vždy, když naše mysl úplně vypne. Jinými slovy, jakmile je naše mysl ve světě potřebná, extatický stav ustupuje do pozadí a naše činnost se přesune do popředí. Jakmile svou činnost dokončíme, extatický stav se zase vrátí. V tomto stavu je naše mysl natolik ztišená, jak to právě vyžaduje naše životní cesta.

Lidé, kteří manifestují toto siddhi, nemohou kráčet světem nepovšimnutí. Existují siddhi, která mohou zůstat pro vědomí většiny lidí skrytá, ale siddhi 46 mezi ně nepatří. Vír lásky, který se roztáčí kolem těchto lidí, je tak hmatatelný, že jej cítí i lidé na nejhustší frekvenci. A někdo s vysoce vyvinutými frekvencemi může fyzicky cítit auru takového člověka na míle daleko. Lidé, kteří v minulosti manifestovali toto extatické siddhi, zanechali v místě, kde žili, svůj otisk, byť odešli před stovkami či tisíci let. Neznámá to, že siddhi 46 je nějakým způsobem silnější než jakákoli jiná siddhi, protože ve své podstatě jsou všechna siddhi stejná, ale že tento projev božského vědomí se nachází velmi blízko fyzické úrovně a silně vychází z fyzického těla.

Úkolem *Rodiny hmoty* je nechat se zcela prostoupit duchem. Pokud k tomu dojde, organickým výsledkem je extáze. Děti, které přicházejí na tento svět obklopeny energií radosti, nikdy nepotřebují stav extáze opustit. Extáze také přichází ve vlnách, v orgasmech, jež cestují noosférou^{***} neboli vesmírným kvantovým polem, ve kterém žijeme. Čím více lidí bude prožívat takovouto orgasmickou energii, proudící jejich vyššími těly, tím více bude naše planeta transformována. Jednoho dne, a to velmi brzy, budou celé komunity po světě zažívat skupinové probuzení tímto orgasmickým způsobem. Orgasmická energie bude procházet jako vlna napříč fraktálními liniemi lidstva.

Na Zemi vlastně není důležitější práce než si hrát. Když se staneme skutečně hravými, změním povahu naší kolektivní reality. To je velká pravda siddhi 46, a proto má tak obrovský význam v dnešním moderním, příliš vážném světě. Jen extáze může umlčet mysl, vyřešit problémy světa a vést ke světovému míru a všezahrnující lásce.

Ti, kteří se nechali přemoci tímto siddhi 46, tak překypují svou extází, že jen málokdy jsou schopni najít slova pro tento svůj prožitek. Pokud je přece jen našli, téměř vždy mluví ve verších, což je jazykem lásky. Takoví muži a ženy – extatici – nepokládali vždy za nutné vzdálit se ze světa, ale naopak našli své zalíbení v obyčejném každodenním životě. Siddhi 46 si s požitkem vychutnává vše, co se děje na tržišti, v rodině, ve všedním životě. Těmto lidem nezáleží na tom, co se s nimi děje, protože srdce nezná žádné rozdíly. Ty registruje jen mysl. Jako vlaštovka vznášející se po obloze se srdce vrhá střemhlav dolů do života, hraje si a raduje se z každého okamžiku a vychutnává všechny myslitelné zkušenosti, které může zažít. Srdce ani trošku nezajímá úspěch či neúspěch, minulost nebo budoucnost, život a smrt. Ví jen, že právě teď žije a bije, a toto uvědomění zaplavuje celou bytost proudem sladkého vína extáze.

Naše schopnost souznít s extatickou přirozeností našeho těla závisí na naší schopnosti vymanit se z nadvlády své mysli a otevřít své srdce. A závisí také na tom, jak vděční jsme existenci za to, že nám dala toto tělo a zkušenost být naživu. Pokud jste zažili tento extatický pocit alespoň jednou ve svém životě, pak jste schopni znovu si ho přivolat. Ale i když jste ho dosud nikdy necítili, můžete se mu otevřít. Nachází se

ve vás právě teď, přesně v okamžiku, když čtete tyto řádky. Je vždy s vámi, čeká tiše přímo v komorách vašeho fyzického srdce. Stačí jen přivolat ho zpátky do svého života.

* *Vtiskování je proces učení vázaný na časově omezené období v určité fázi vývoje jedince a vedoucí k dlouhodobým a obvykle trvalým a nezvratným změnám chování.*

** *Zamrznutí je stav disociace, kdy je nervový systém člověka natolik přetížen, že dochází k úniku vědomí z těla.*

*** *Noosféra je slovo označující prostor myšlení (též idejí či duše). Název vychází z řeckého noös (duše) a sphaira (oblast, prostředí). Tento prostor v sobě zahrnuje hmotný, neživý svět – geosféru, živý svět – biosféru a svět, představující informace a lidské vztahy – sociosféru.*